

[Pernille Forchhammer]

om overenskomstbrud. Jeg er udmærket klar over, at når dette er sat til 1. april 1993, er det for ikke at bryde ind i de gældende overenskomster. Men det forhindrer ikke, at et politisk flertal i Folketinget dikterer en løn, allerede inden forhandlingsparterne har sat sig til bordet for at forhandle den kommende projektløn. Det forhindrer ikke, at man politisk fastsætter en løn på et område, hvor der tidligere har været fri forhandling.

Med hensyn til spørgsmålet om flertal eller ikke flertal vil jeg sige, at selv om jeg ikke har været herinde så længe, har jeg været her længe nok til at kunne konstatere, at et flertal og et forlig holder, indtil der er indgået et nyt. Vi havde et forlig om ungdomsyddelsesordningen, der er to år gammelt. Nu er der indgået en ny aftale og et forlig om ungdomsyddelsesordningen. Det, der blev indgået i 1990, holdt altså i to år, og det, der blev indgået i 1991, holdt i ét år. Derfor siger jeg, at vi forbeholder os retten til at arbejde for, at der bliver indgået et nyt forlig på dette område, når der byder sig en politisk mulighed for det.

Til hr. Poul Nødgaard vil jeg sige, at projektlønnen netop skulle tage hensyn til det, hr. Poul Nødgaard var inde på vedrørende den løn, man får i et beskæftigelsesprojekt, i forhold til den løn, man får på det almindelige private arbejdsmarked. Lønnen i et beskæftigelsesprojekt ligger lidt under den løn, som gælder på det private arbejdsmarked. Der er ingen i ungdomsyddelsesordningen, som får en løn, der svarer til det, en faglært arbejder på det private arbejdsmarked får. Der er tale om et 20-timers-tilbud.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Hr. Poul Nødgaard spørger, hvor langt regeringspartierne og de tre små partier har strakt sig i forhandlingerne om indførelse af en indslusningsløn. Jeg erkender omgående, at der ikke er tale om overenskomstbrud. Når dette først får virkning fra og med 1. april 1993, hænger det efter min opfattelse klart sammen med, at ingen ville lægge navn til at foretage et overenskomstbrud.

I min ordførertale sagde jeg, at regeringen har valgt side, idet regeringen har valgt Fremskridtspartiets hjælp til nu at foretage årtiers første indgreb imod en kommende overens-

komst, endda længe før de implicerede parter har sat sig til forhandlingsbordet.

Jeg skal i øvrigt gentage for fru Lone Dybkjær, at når jeg konstaterede, at det ikke træder i kraft før om et års tid, så var det i det fromme håb, at både fru Lone Dybkjær, Venstre og andre ville tænke sig om endnu en gang, før de slipper det løs. Det er set før, og det kan vel ske igen. Man har vel lov at være optimist.

Første næstformand (Torben Lund):

Vi nærmer os afslutningen af de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Selvfølgerlig skal man være optimist her i livet. Erfaringen har også lært mig, at man somme tider gør klogt i at udvælge de områder, hvor man skal være optimist, med omhu.

Det er vigtigt, at vi gør os klart, at vi ikke taler om indslusningsløn, vi taler om en oplæringsydelse. Socialdemokratiet kan for min skyld godt kalde det indslusningsløn, men så har de ikke hørt efter, hvad jeg sagde om perspektivet i det her. Når vi kalder det en oplæringsydelse, er det ikke tilfældigt. Der er nemlig ikke tale om områder, der normalt er overenskomstregulerede. Perspektivet i det, jeg har kaldt den tredje søjle, er efter vores opfattelse noget helt nyt; det er nye områder, vi skal tage fat på. Jeg ser dette som en parallel til statens uddannelsesstøtte, som er en ydelse, hvor man ikke har defineret timetal, og hvor lønnen er langt under de 50 kr. i timen, hvis man begynder at regne på, hvor meget unge mennesker studerer.

Det er vigtigt, at vi gør os klart, at dette ikke er et indgreb mod en kommende overenskomst. Perspektivet i det er, at vi prøver at give nogle unge mennesker noget, som de ikke får i dag. Det er sandheden i det. De går ikke ind i lærlingesystemet, de går ikke ind i akademikersystemet, det er en gruppe af unge, hvor man skal forsøge noget helt nyt. Derfor har vi i Det Radikale Venstre ikke haft noget ønske om at koble det til overenskomsterne. Jeg sagde på et tidspunkt, hvor hr. Poul Erik Dyrland vist ikke var her, at vi faktisk er meget bekymrede for det tredje arbejdsmarked, som Socialdemokratiet begynder at definere. Vi synes, det er betænkeligt, at alt arbejde, al omsorg, alt,